Pregaria.cat

Entrada

"No estamos huecas por dentro" (Santa Teresa d'Àvila)

Que potser et pensaves el contrari? Buit o buida per dintre? A vegades ens pot donar aquesta impressió, però dintre sempre estem plens de relacions personals, records, somnis, impulsos, imaginacions, coneixements... Com un gran mercat, un camp de futbol ple de gent, o el metro a l'hora punta.

L'afirmació que un dia va fer Santa Teresa a les monges carmelites no anava en aquest sentit. Volia que prenguessin consciència d'una realitat: estem habitats per dintre.
Quan diu "per dintre" es refereix a l'àmbit més profund de la nostra persona, aquell que s'escapa a tota analítica racionalista. Més a dintre que el cervell, més profund que el cor... no ocupa espai, no pots dir: ei, és aquí, pesa tant, té aquesta mida... El jo profund és arreu de nosaltres i no es pot identificar amb cap òrgan concret. En diem ànima, consciència, dimensió espiritual... etc. Fons del fons de mi...

"NO ESTAMOS HUECAS POR DENTRO". Què hi ha, doncs? O potser qui hi ha? Hi és Ell, el Senyor.

Ha acabat la pluja i en el moment que tancaves el paraigua és quan t'has quedat dret i quiet en mig del passeig. Hi ha poca gent. El teu pensament està clavat en la frase de Santa Teresa.
Sé que ets en mi, dins meu. Crec que hi ets amb estimació. No ets un hoste nou. Ja fa anys que hi ets. Sempre atent, amable, amb una actitud de consolar, estimular, comprendre, perdonar, dissenyar un nou projecte, ajudar-me a sortir de mi mateix. Més que un amic, més que un pare, més que una mare... No podria descriure el que signifiques per a la meva vida.
La teva presència és font de vida, dinamisme d'agraïment, impuls de sortida i sobretot aquella intimitat que valora els silencis i les accions que reaccionen en front de tota injustícia. Ara és quan començo a entendre el que deia Sant Agustí: "Oh bellesa infinita, jo et cercava per fora arreu i et tenia ja a dintre".
Torna a ploure. Són tres quarts de nou del vespre, obro el paraigua i ves per on, penso que porto dintre meu el millor tresor, la presència del Senyor. Estic cantant en veu baixa... i camino ja més ràpid. Recordo la frase de Pascal, aquella que va dir la nit de la seva conversió: "Alegria, alegria, alegria..."

"Qui m'estima, guardarà la meva paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell." (Joan 14, 23)

Jesús Renau sj.